

Fordelingsnævnet

Kommune

Dato: 20. september 2007
Kontor: Kommunaladm. kt.
J.nr.: 2004-2422-10
Sagsbeh.: mwp

A Kommunes klage til Fordelingsnævnet over **B** Kommunes fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten for "virksomhed A" for indkomstårene 2002, 2003 og 2004

Sagens baggrund

A Kommune har ved breve af 2. juli 2004, 8. juni 2005 og 8. juni 2006 klaget til Fordelingsnævnet over **B** Kommunes fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten for "virksomhed A" for indkomstårene 2002, 2003 og 2004.

Den kommunale andel af selskabsskatten for "virksomhed A" udgør 114.611 kr. for indkomståret 2002, 124.235 kr. for indkomståret 2003 og 167.727 kr. for indkomståret 2004.

B Kommune har på baggrund af oplysninger om lønsummens fordeling i selskabet afregnet 58.326 kr. til **A** Kommune for indkomståret 2002, 63.011 kr. for indkomståret 2003 og 98.538 kr. for indkomståret 2004.

"Virksomhed A" driver konsulentvirksomhed fra selskabets ejendom i **A** Kommune. Virksomheden lejer sig derudover ind på et kontorhotel i **B** Kommune, hvortil post, telefon og fax tilgår, hvorefter det videresendes eller viderestilles af kontorhotellets personale til adressen i **A** Kommune. Selskabet lejer ikke noget fast kontor på kontorhotellet, men lejer indimellem mødelokaler der.

B Kommune har ved den foretagne fordeling lagt til grund, at to ansatte i selskabet, der er bosiddende i henholdsvis **B** Kommune og **C** Kommune anvender det af selskabet anvendte kontorhotel som udgangspunkt for deres arbejde.

Kommunernes påstande og argumentation

A Kommunes påstand er, at **B** Kommune skal afregne den fulde kommunale andel af selskabsskatten for "virksomhed A" for indkomstårene 2002, 2003 og 2004 og efterfølgende indkomstår til **A** Kommune.

Til støtte for sin påstand har **A** Kommune anført:

- At alle selskabets aktiviteter foregår fra adressen i **A** Kommune da selskabets lejede adresse på kontorhotellet i **B** Kommune alene er selskabets forretningsadresse, der blot anvendes af markedsføringsmæssige hensyn.
- At de to ansatte personer i selskabet, der er bosiddende i henholdsvis **B** og **C** Kommuner bruger det meste af deres arbejdstid ude hos selskabets kunder, og at transporten hertil sker direkte fra de ansattes bopæl, og at de i den øvrige del af arbejdstiden arbejder hjemmefra eller fra adressen i **A** Kommune, hvorfor der kun i sjældne tilfælde forekommer møder på kontorhotellet i **B** Kommune
- At SKAT ved skrivelse af 16. oktober 2003 har meddelt selskabet, at selskabets registrering på postadressen i **B** Kommune ikke er nok til at statuere fast forretningssted, hvorfor SKAT, af kontrolmæssige hensyn, har flyttet selskabet til adressen i **A** Kommune.

B Kommunes påstand er, at den af **B** Kommune foretagne fordeling af den kommunale andel af selskabsskatten for "virksomhed A" for indkomstårene 2002, 2003 og 2004 er foretaget korrekt.

Til støtte for sin påstand har **B** Kommune anført:

- At de personer, der er ansat i selskabet og bor i **A** Kommune må antages at arbejde på og fra kontoret i **A** Kommune, mens de personer, der er ansat i selskabet, men bor i henholdsvis **B** og **C** Kommuner, må anses for at have kontor på kontorhotellet i **B** Kommune og således arbejder herfra.
- At den omstændighed, at de personer, der er bosiddende i **B** og **C** Kommuner ikke fratrækker transportudgifter mellem hjem og arbejde indikerer, at de ansatte ikke har arbejdssted i **A** Kommune.

Bedømmelse af sagen

Kommuneskattelovens § 11, stk. 2, (lovbekendtgørelse nr. 199 af 24. marts 2003) har følgende ordlyd:

"Kan nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart udledes af regnskabet, anses nettoindtægten som regel for at falde i disse i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og overskudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer..."

Sagen minder om en tidligere sag for Fordelingsnævnet – *Selskab 1 (S1)* (2000-1425-14).

I denne sag blev nogle servicemontører, som på grund af rejseaktiviteter kun i en begrænset del af året var til stede på virksomheden, anset tilknyttet en underafdeling, som blandt andet havde ansættelsesmæssige og ledelsesmæssige beføjelser, og som var fast mødested, hvis ikke andet var aftalt. Det følger af sagen, at:

"Da afdelingen i **D** har ledelsesmæssige- og instruktionsbeføjelser i forhold til alle ansatte, og da mødestedet – hvis ikke andet er aftalt – er i **D**, må alle ansatte ved afdelingen i **D** anses for beskæftigede i **D** Kommune i kommuneskattelovens § 11, stk. 2, forstand, således at der tilkommer **D** Kommune kommunal andel af selskabsskatten på baggrund af summen af lønninger udbetalt til alle ansatte ved afdelingen, herunder servicemontørerne."

"Virksomhed A" ledes fra selskabets kontorer i **A** Kommune, der har ledelses- og instruktionsbeføjelser over selskabets ansatte.

De to ansatte personer, der er bosiddende i henholdsvis **B** og **C** Kommuner, må derfor anses for beskæftigede i **A** Kommune i kommuneskatte- lovens forstand.

Nævnets afgørelse

Fordelingsnævnet har behandlet klagen på et møde i nævnet den 12. september 2007 og har truffet følgende afgørelse:

Der gives **A** Kommune medhold i, at **B** Kommune for indkomstårene 2002, 2003 og 2004 skal afregne den fulde kommunale andel af selskabsskatten for "virksomhed A" til **A** Kommune.

Der er sendt en kopi af dette brev til **B** Kommune.

P.N.V.

Erik Toftgaard

/Maria Wegener-Petersen